

DESPRE VALORI ȘI EMOȚII

Interviu Sociologul - Gelu Dumnică

*Acest număr este dedicat în
exclusivitate promovării echității,
respectului față de semenii și față
de natură, egalității de șanse,
colaborării și informării oneste.*
M. D.

Vocabular

Să cunoaștem termenii!

Caravana Reciclării Creative: despre colaborare și scopuri comune

Oferte de studii universitare în domeniul Sociologiei în România

FACULTATEA DE
SOCIOLOGIE ȘI
ASISTENȚĂ SOCIALĂ

Colecția Brâncuși de la Muzeul de Artă, Craiova

Un autor român contemporan în fiecare număr: Ioana Nicolaie - *Cartea Reghinei*

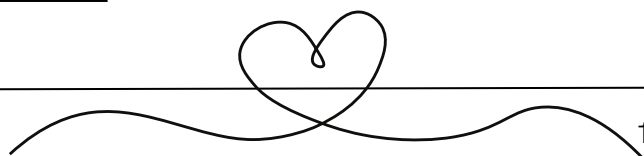

Jocuri QR codes

PLAY

Noaptea Muzeelor 2025

SĂ CUNOAȘTEM INVITATUL

Cu Gelu Duminică

**Interviu despre echitate,
libertate și diversitate**

Loredana: Bună ziua, dragilor! Iată-ne la un nou dialog inspirațional din seria noastră de interviuri. Astăzi alături de invitatul nostru, domnul profesor Gelu Duminică. Și cum o discuție despre emoții și echitate necesită un cadru de siguranță și încredere, ne aflăm astăzi la conacul Otetelișanu din Benești, județul Vâlcea, cărora le mulțumim foarte mult pentru găzduirea primitoare. Domnul Gelu Duminică este sociolog și profesor la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială din cadrul Universității din București și director executiv al Agenției de Dezvoltare Comunitară, împreună, fundație care luptă pentru egalitatea de șanse. Domnule profesor, înainte de toate vrem să vă mulțumim pentru că ați acceptat să participați la acest interviu.

Gelu Duminică: Eu vă mulțumesc tare mult și rugămintea mea este să fim cât se poate de relaxați, relaxate în discuția asta.

Cristiana: Este o mare bucurie să avem invitat un sociolog pentru seria noastră de interviuri inspiraționale, care poate cel mai bine să ne explice ce se întâmplă în societate. Pentru acest interviu am întrebat colegii noștri și profesorii ce subiecte să abordăm și am făcut întrebările luând în calcul și părerile lor.

Înainte de toate vă rugăm să ne povestiți câteva despre dumneavoastră.

Gelu Duminică: Da. Gelu Duminică, ai spus că e numele meu. Da, sunt tată de fetiță de doi ani, sunt, eu spun despre mine că sunt rom, sunt om, sunt copilul părinților mei pentru simplul motiv că aceste identități de om român, om fiu m- au făcut să fiu ceea ce sunt în momentul de față. În rest, toate funcțiile sunt trecătoare, toate lucrurile sunt trecătoare. Hai să zicem așa, sunt cel care a crezut întotdeauna că poate mai mult pentru un simplu motiv că a fost învățat să creadă în el mai mult decât chiar el însuși a crezut.

Loredana: Bine, vom începe cu o primă întrebare. Care a fost materia dumneavoastră preferată la școală?

Gelu Duminică: Cred că a de perioadă, dar în primă fază mi-a plăcut matematica. În clasele 1-4

foarte mult matematica. Din clasa a cincea am urât matematica pentru că am avut o profesoară care din țigan nu mă scotea și m-a făcut să urăsc materia asta. Și atunci m-am dus către științe socio-umane, română, istorie și de atunci am descoperit lucrurile astea, poate și datorită sau mai ales datorită profesoarelor pe care le aveam la aceste materii, care mă făceau să învăț de drag. Din liceu cred că am rămas la tot ceea ce înseamnă filologia. Eu făcând liceul de filologie și științe umaniste, în general, și am descoperit științele socio-umane. Și era filozofie, logică și așa mai departe. Eu m-am îndrăgostit de filozofie. Inițial. Da. Îmi plăcea că îmi puneam mintea la contribuție și că îmi puneam întrebări. Și în clasa a X-a am decis să mă duc către facultatea pe care am și urmat-o pe urmă. Iar în facultate cred că cel mai mult mi-a plăcut antropologia, cred. Da, nu sunt

ROLUL EDUCAȚIEI

sigur. Au fost foarte multe, însă cred că cel mai mult mi-a plăcut antropologia și uite, pe scurt, cam astea. Însă am urât matematica toată viața mea din clasa a V-a încolo și era să rămân corigent la desen. Cât pe ce. Însă se presupune că școala creează amintiri plăcute. Avem astfel de amintiri, dar mai puțin plăcute. Însă, na, am avut și foarte multe dezamăgiri generate în general de unele cadre didactice care nu vedeau în mine decât copilul de etnie romă și sărac și-mi dădeau cele mai nasoale chestii. Da, însă n-o să vreau să vorbesc despre ei pentru că ei pentru mine au rămas tipologia „așa, nu”. Și-am avut și profesori extraordinari, extraordinari care mi-au încălzit sufletul. Nu materia mă interesa atât de mult pentru că educația înseamnă bucurie. Nu înveți de la un profesor care nu-ți place. Simplu. Adică poate să fie materia foarte mișto. Dacă profesorul nu e plăcut, nașpa. Da. Și eu am avut profesori care înainte de toate erau oameni, erau modele și știau să dea informația cum trebuie. Și mai presus de toate, da, știau să mă țină în brațe și poate aia conta cel mai mult pentru mine. Da, am avut profesori extraordinari, mult mai puțini decât cei care „aveau sufletul negru.” Însă în minte și întotdeauna toată viața mea am vorbit despre ăia puțini extraordinari care au făcut diferența. Da. Am avut profesori foarte mișto care m-au învățat

să învăț de drag, nu să tocesc.

Cristiana: Ce rol a avut familia dumneavoastră în relația cu școala?

Gelu Duminică: Fundamental, în primă fază, pentru că, Doamne iartă-mă, nu-mi plăcea să mă trezesc la 6:30 ca să ajung la 8 la școală. Logic, eram copil,, Dumnezeu. Da. Însă maică-mea, mai cu motivația, mai cu vorba bună, da, m-a împins pe drumul ăsta, chiar dacă eram moroconos și supărat. Însă, da, au fost extrem de decizi ca eu să am o viață mai ușoară decât ei. Ai mei sunt fără școală. Mama nu a făcut școală deloc, toată viața ei. Tatăl meu a făcut doar șapte clase. Atunci ei au făcut cele mai grele munci. Mama era măturătoare de străzi, vindea semințe, tata muncea în port la Galați. Și atunci ei, pentru copiii lor, și-au dorit cei mai bine. Și să ai o viață mai ușoară decât ei înseamnă să ai și școală mai multă decât ei, că fără școală greu să ocupi o funcție mai curată, mai odihnitoare fizic, da? În care să nu stai în frig zi de zi, în care lumea să nu strige după tine tot felul de cuvinte urâte, cum strigaU după mama când mătura străzile și așa mai departe. Și atunci ei mi-au insuflat asta. Însă pe urmă au contat foarte mult profesorii, ăia puțini, v-am zis, care mă făceau să mă duc de drag la școală și să îmi doresc ca ora lor să fie toată ziua. Da. Și gașca. Gașca care a fost, de asemenea, fundamentală. Da, noi în cartier aveam două tipuri de găști. Da, erau unii copii care erau copii

proxeneților, cămătarilor, infractorilor și așa mai departe, cu care noi jucam fotbal și eram prieteni, suntem prieteni și acum și aveam și tipologia cealaltă de prieteni, de copii care erau cumiți, hai să zicem așa. Da. Și eu am ales tipologia 2, cu toate că tipologia 1 era foarte atrăgătoare. Da. **În sensul că, na, la 14 ani aveam bani erau șmecheri, cum se zice. Numai că eu realizasem datorită părinților mei, datorită profesorilor mei, datorită a ceea ce văzusem, că lucrul ăla n-are cum să țină și că nu vreau să trăiesc cu frica în sân și că vine poliția să mă ia, că eu trebuie să respect oamenii din jur și că în momentul în care dau un exemplu, fac nu știu ce tâmpenie cuiva, nu mă simt bine, da, și așa mai departe. Și am ales varianta doi.** Deci toate lucrurile astea au lucrat împreună. N-am fost numai unul singur.

Loredana: Cum ați ales această meserie și ce presupune aceasta?

equality

Gelu Duminică: Măi, eu nici nu știam ce înseamnă facultatea. Habar n-aveam ce înseamnă facultatea pentru că în jurul meu nu erau oameni cu facultate, nici nu știam. Da, în jurul meu erau muncitori la șantier, muncitori la combinat, măturători, proxeneți, hoți, v-am zis, toate lucrurile astea. În jurul meu nu prea nu era nimeni cu facultate. Da. Însă o profesoară de-ale mele, de când am intrat în liceu, la doamna Bujoreanu, și-a pus în cap să-mi arate ce înseamnă facultatea și săptămână de săptămână sau periodic, nu neapărat, poate eu îmi aduc aminte săptămână de săptămână, poate era mult mai rar, venea cu tot felul de pliante ale unor facultăți din Iași, eu fiind gălățean, deci și din Iași, pentru că fata ei era la Iași și îmi explica ce înseamnă fiecare facultate în parte. Da. Și la un moment dat am ajuns la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială și mi-a explicat ce înseamnă sociologia și asistența socială. **Sociologia. Uite, să înțelegi cum acționează oamenii, comportamentul lor în societate, de ce fac asta, de ce nu fac asta. Da. Și să analizezi toate. Iar asistența socială înseamnă să ajuți omul aflat în nevoie, astfel încât să îi fie mai bine, să trăiască mai bine, din pasiv să se transforme în activ.** Bă, și lucrul ăsta mi-a plăcut mult. Da. Și-am zis: „U, ce interesant! Da. Pe urmă am început să citesc un pic și am zis: Bă, asta gata, asta să fie. M- am

am hotărât ce facultate fac și am zis facultatea asta sau nimic. Numai că n-a fost prea ușor. Eu am luat a treia oară, dar pe vremea mea se dădea examen și era o concurență foarte mare, 20 și ceva de candidați pe loc și eu nu făcusem pregătire în viața mea. Ai mei n-aveau bani de așa ceva, dar n-aveam haine, n-aveam de niciunele. Da. Și atunci am învățat cât am putut eu. Primii doi ani nu am luat. Da. Și am luat al treilea an abia. Apoi m-am mutat în București și de acolo începe o altă poveste, cu totul și cu totul altă poveste. **Cristiana:** Care au fost cele mai mari piedici și provocări pe care le-ați avut?

Gelu Duminică: Pe de o parte, hai să zicem așa faptul că inițial nu știam ce vreau, nu vedeam în jur, nici nu știam ce înseamnă să ai facultate, să te duci la școală multă. **Mă mai întrebau și verișorii mei, da, care renunțaseră la școală. Bă, Gelu, dar nu înnebunești de atâta școală? Și nu înnebuneam, știi? Dar pe urmă când am decis că mă duc la facultate, verișorii mi-au zis așa, mânca-ți-aș gura ta, măcar să te duci și tu la Drept, că dacă avem vreo problemă să avem pe cineva să ne păzească. N-am făcut Drept.** Și altă piedică a fost și faptul că nu aveam pe nimeni, după care piedica a fost faptul că nu aveam bani de nicio culoare și că eu trebuia să mă compar și să concurez cu cei care aveau bani de pregătire, cu cei pe care își cumpărau toate manualele. Eu nu-mi cumpăram. Eu aveam două caiete la toate

obiectele, știi? Și sărăcia destul de mare. A treia. Uite sărăcia. Vedeai pe ai tăi făcând foamea ca tu să te duci la școală în sens propriu. Și atunci te gândeai că ești suficient de mare încât să ajuți și tu. Da. Și au fost multe piedici aici. Na, uite rasismul. Da. Faptul că toată lumea zicea: „Tu ești un țigan nenorocit. Locul tău e să fii lăutar. Da. Să nu n-ai voie să te ridici. Însă au fost și foarte mulți alții care au crezut în mine și au crezut mai mult decât credeam eu, că asta am spus încă de la început și care îmi spuneau nu că tuți, care uite au făcut chetă ca să vin la facultate. Da. Colegi care îmi dădeau hainele lor, da? ca să fiu la fel ca ei, pentru că eu nu puteam să am aceleași haine ca ca ei. Și pentru adolescenți conta foarte mult să ai haine și Da. și așa mai departe. Faptul că prietenii mei nu contau unde mergeam și că eu aveam bani

O CARIERĂ ÎN SOCIOLOGIE

sau n aveam bani, eu eram acolo cu ei. Ei plătind totul pentru mine. Da. Și așa mai departe. Faptul că prietenii mei știau limba romani mai bine decât mine, adică ei fiind români. Da. În cartier la mine eram doar doi romi, restul toți români. Da. Și-așa mai departe. Toate lucrurile astea au fost, cum să spun, plusuri și minusuri. Eu am spus că nu, eu n-am reușit datorită mie. Eu aș fi renunțat de vreo 1000 de ori. Da. **Ci ceilalți au făcut diferența, toți ceilalți, de la mama până la prieteni, de la vecini care au făcut chetă, repet, ca să mă duc la facultate de la prietenii mei, de la habar n-am, oamenii care îmi arătau ce înseamnă bunătatea, până la nepoatele mele care se născuseră și cărora voiam să le arăt altceva. Știi, ca ele să se ridice, să aibă un alt model. Toate au contat.**

Loredana: În ce domeniu putem profesa după ce absolvim Facultatea de sociologie?

Gelu Duminică: Cam în toate. Cam în toate. Pentru că sociologia înseamnă foarte mult. Uite, foarte, foarte mult. Da. Sociologia înseamnă comportament. Da. Studiază comportamentul omului în societate. Uite asta voi îl aveți în mână. Da. și vă uitați pe TikTok și pe Facebook și pe ce vă uitați voi. De multe ori în spatele algoritmilor sunt și sociologi, ăia care vă dau informație. Vă cumpărați haine, vă cumpărați de la un anumit brand, da? Sau

vă cumpărați o anumită chestie. Sociologii. Sunt în spate cei care fac ceea ce se numește sociologia marketingului. Da, cumpărați o carte, sociologii sunt în spate, care arată ce cărți se cumpără, de ce se cumpără, uite ce cărți sunt importante, ce să scrii, ce să nu scrii. Da, te duci în armată. Sociologii sunt, mulți dintre ei, angrenați în toate structurile militare, poliție, armată, servicii de securitate, pentru a stabili, ce trebuie să faci în anumite contexte, astfel încât să ai un anumit rezultat. Da, sportul. În sport, sunt mulți sociologi, în ce vreți voi, da? În efectiv, în ce vreți. Sociologia îți oferă o zonă foarte largă de adresabilitate. Însă sociologie în domeniul vast există subgrupuri, subcategorii și domenii din asta și nu mai am menționat câteva. Da, uite, sociologia armatei, sociologia sportului, sociologia consumului

sociologia religiilor. Da, cât de mult contează religiile pentru noi? De ce unii suntem mai credincioși decât alții? De ce unii îl folosim pe Dumnezeu și atunci când nu este cazul? De ce manipulăm? De ce nu manipulăm? De ce suntem buni, de ce suntem răi? Toate lucrurile astea sunt apanajul studiului sociologiei.

Cristiana: Cum putem transforma conceptul de egalitate de șanse dintr-un ideal teoretic într-o realitate vizibilă în comunitățile vulnerabile?

Gelu Duminică: Începând cu tine însuși, dacă tu, uite voi două și cei care ne vor auzi, Îl tratează pe celălalt așa cum el însuși ea însăși vrea să fie tratată de ceilalți. Multe lucruri o să se întâmple, știi? Adică sunt sigur că voi nu vreți să fiți victima bullyingului bazat pe anumite criterii ca

DESPRE ȘANSE ȘI POTENȚIAL

uite că sunteți brunete, că nu sunteți brunete, că aveți ochii căprui sau negri și nu-i aveți albaștri și așa mai departe, că aveți tenul mai deschis sau mai închis și așa mai departe. Sunt sigur că nu vă doriți să fiți victima bullyingului pe criteriile astea. De ce-l oferim altora? Adică, știi, asta e prima chestie. Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face. E banalul respect. Și a înțelege faptul că fiecare om merită să fie tratat după ceea ce face, nu după ceea ce fac ceilalți, părinții lui, frații lui, habar n-am. Da. Sau după ceea ce cred eu că poate face. Păi, dacă face lucruri rele, dă-i lucruri rele. Dar nu-i dai lucruri rele că nu e ca tine. Știi, că nu e ok. Știi ce nasol ar fi dacă toți am fi la fel. Ce nașpa arăta lumea asta dacă toți am fi blonzi cu ochii albaștri. Știi? E super nașpa. **Uite, ați văzut când vă uitați la un lan de flori și vedeți florile diferite, culori diferite.**

Cât de frumos arată. Da, arată mult mai frumos decât un lan cu un singur tip de floare. Asta nu înseamnă că nu arată frumos și aia, dar parcă e când ai mai multe culori, mai multe miresme, da, parcă ochii se bucură altfel. Da, e același lucru. Adică asta cu asta trebuie să începem, da? Cu noi. Ce ție nu-ți place, altuia nu-i place. Vrei respect, oferă respect. Aia e o prostie că respectul se câștigă. Nu, nu. Prima dată îl ofer, după care îl câștig.

Loredana: Se vorbește adesea despre asigurarea egalității de șanse pentru elevi, dar explicați-ne, vă rugăm, mai pe înțelesul nostru, ce este ea și ce presupune.

Gelu Duminică: Fiecare copil și toți împreună trebuie să ajungă la potențialul lor maxim de dezvoltare. Repet, fiecare copil și toți împreună trebuie să ajungă la potențialul lor maxim

de dezvoltare. Și acum hai să ne uităm la ceea ce se întâmplă chiar și în școala noastră. Sunt convins că se întâmplă și în școala voastră sub varii forme. Unii copii sunt considerați, încă de la început, ca fiind nașpa pentru că fiind din satul cutare. Alții că mai săraci. A, da. Altul că mă-sa bea sau taică-su bea. Altul că are părinții plecați în afară și-i crescut de bunici. Un nenorocit, mă. Da. Și dacă vreți, continui. E, lucrul acesta nu prea ajută pentru că în momentul în care tu te duci la școală cu sufletul sfâșiat și cu frică ca să nu fii din nou victimă a răutăților celorlalți, ai două variante. Unu, răspunzi ca victimă și lași capul plecat. Bă, dar sufletul sângerează, că nu e ușor să fii ținta ironiilor. Nu e, na, ușor să strige lumea după tine, cioară, graso, ochelaristo,

OPORTUNITĂȚI EGALE

nenorocito, curvo. Da, nu e ușor. Și tu să continui să vii în locul ăla care-ți provoacă durere și să performezi. Nu e simplu deloc. Sau varianta doi, devii agresor. Da. Și în momentul în care cineva comentează, scuipi, înjuri la rândul tău, știi, te impui prin forță. Astea sunt variantele. Deci, ori victimă, ori agresor, altele nu prea sunt. Și de ce pornește asta? Păi, copilul ăla e de vină. Nu- i, mă, numai copilul ăla de vină. De vină sunt eu care, știi, în loc să văd potențialul pe care ăla îl are, eu văd ce mă diferențiază și-l fac cioară și-l fac gras și o fac slăbănoagă. Da. Aragaz cu patru ochi, girafă nenorocită, măsea nu știu cum. Cum ai vrea să răspundă? N-are cum să răspundă bine în momentul în care tu îi dai și din suflet.

Loredana: Care sunt cele mai frecvente obstacole pe care le întâmpină în România copiii din medii defavorizate în accesul la educație de calitate și ce soluții considerați eficiente pentru reducerea acestor inegalități?

Gelu Duminică: A, sunt multe. S-au scris studii mari pe astea și am scris și eu câteva. Nu v-aș încărca cu poveștile foarte teoretice care țin de modul în care se distribuie resursele, de calitatea actului didactic din mediul rural și urban, dezavantajat și mai avantajat de infrastructură și de, cum să spun, posibilitățile de a petrece timpul liber. Da? Adică voi sunteți dintr-o zonă rurală, dacă nu mă înșel. Da. Bun. Ce faceți voi în timpul liber? Acasă. Ai văzut? Da. În

București copiii au. Da. Și dacă trebuie să munciți de două ori vreți să vă duceți, n-aveți unde. mai mult pentru că uite Da. În București sau în cel mai informația nu te n ai profesori apropiat municipiu de voi, care unde să te duci la casa elevului, la cercurile de elevi și să te dezvolți gratuit. N-ai, că

Cristiana: Craiova.

Gelu Duminică: Da. La Craiova, la țară nu vine nimeni. Da, stai așa au cercuri, cluburi de arte, acasă. Tu trebuie să au tot felul de cercuri, da? De muncești. N-ai evenimente la literatură, de sport, de desen și care să te duci sâmbăta și așa mai departe, gratuit. Au duminica. N-ai Parcul parcuri de joacă, au acces la Romanescu unde să te plimbi tot felul de evenimente de în aer liber și să faci, știu eu dezvoltare. Da, părinții au ce chestii. N-ai, n-ai, n-ai, nici salarii mai bune decât la voi în unde măcar să bei un suc în în sat și așa mai departe. siguranță. Da. N-ai unde. Tot Paradoxul este că voi trebuie la barul din sat, dacă e să te să dați același examen ca și duci și să-ți iei un suc și la ceilalți. Da. Și aveți aceleași magazinul din colț. Înțelegeți? subiecte, și vă bateți pe Și am răspuns foarte simplu aceleași licee, în condițiile în ca să înțelegeți voi. Adică, știi, care n-au niciun merit că s-au unii sunt aici, alții sunt aici, născut la Craiova. Adică nu-s știi? Și unde trebuie să ajungă mai buni decât voi, înțelegeți? toată lumea e aici, puțin mai Numai că ei au alte șanse la sus. Păi, ăsta trebuie să facă dispoziție decât aveți voi. Voi 10 pași. ăsta face doar un pas. ca să reușiți să vă bateți cu ei E corect? E egalitate de

DESPRE DIVERSITATE

șanse. Ne, nu e deloc. Pentru că acest copil de aici trebuie să muncească de 10 ori mai mult ca celălalt. Și noi venim și spunem ăștia de la țară nu vor, ăia din mediu dezavantajat nu vor. Bă, tătuță, ai fost în locul lor vreodată? Între timp, voi mai trebuie să faceți și să ajutați familia la gospodărie. Da, mai trebuie să faceți să dați și la animale, că viața la țară e altfel decât viața la blocuri. Da, înțel atât de multe. E atât de complicat. Da, nu. multe trebuie văzut în România diverse dacă e să răspundem foarte simplu și să încercăm să dăm mai mult celor aflați în nevoie. Însă, dacă vă uitați foarte bine la cum arată liceele din centrul Craiovei și cel mai apropiat liceu de voi unde e?

Loredana: Bălcești.

Gelu Duminică: Cât de departe?

Cristiana: 15-20 km.

Gelu Duminică: Poate el are liceul la 500 m. Înțelegeți diferența? Cât vă costă pe voi să vă duceți la liceu? Păi, depinde manualele, hainele, transportul. Pune transportul 3 milioane pe lună. Pe ăla nu costă nimic că o ia pe jos. Da. Vă dau exemple simple. Da. Câte familii își permit 3 milioane pe lună? Plus, te duci de la țară. Da. Una e să te îmbraci la țară, alta e la oraș. că răutățile sunt altele. Voi mai aveți și stigmatul de țăran care a venit la noi la oraș cu care trebuie să te bați. Înțelegi? Adică asta înseamnă

egalitate de șanse, să vedem copilul și potențialul și să încercăm să ștergem cât de mult din diferențele astea și să le ajutăm. Da. Să le adresăm. Asta nu înseamnă să-i aducem pe toți în oraș. Nu. Da. înseamnă ca cel de la din mediul dezavantajat să primească mult mai multe, astfel încât, de aici să ajungă măcar mai pe aici. Nu i neapărat 100% egalitate, dar să aibă cam aceleași șanse, știi? Că altfel, știi, e ca și cum îi pune o maimuță și un elefant să se urce într-un copac. Păi, elefantul nu prea poate să se urce în copac. Ce să-i faci acuși? Și pe urmă înjurăm elefantul că nu e în stare, știi? Despre asta e vorba.

Loredana: Să vorbim puțin despre persoanele cu dizabilități. Credeți că face suficient societatea pentru ei? Dar școala?

Gelu Duminică: Răspunsul

este nu. Nu. Sunt foarte mulți copii cu dizabilități care în clasa a VI-a, din păcate, nu știu să scrie, să citească și desenează în contur. Foarte puțini absolvenți de școli speciale, cum se numesc la noi, centre incluzive, așa la mișto, pot fi independenți. Nu pentru că boala lor spre exemplu, i-ar face independenți, ci pentru că sistemul de învățământ adresat copiilor cu dizabilități e praf. Dacă majoritatea copiilor nu vorbesc cu ei, ia zi cum să înflorești tu dacă ai fi în locul lor și n-ar vorbi nimeni cu tine și ai fi arătat cu degetul. Cum te-ai simți? Urât. Te-ai duce la școală cu drag? Nu. Și dacă nu te duci cu drag într-un loc, nu prea poți să performezi. Și cred că ți-am răspuns la întrebare. Dar din nou, schimbarea începe cu noi. Înainte să cerem

DESPRE DEMNITATE

celorlalți să facă lucruri și așa mai departe, uite, voi ați putea să stați de vorbă cu cei doi copii din școala voastră care au dizabilități și să învățați de la ei ce e forța. Voi puneți-vă în locul lor și gândiți-vă dacă voi ați putea să faceți față la ceea ce trăiesc ei. Pe lângă boala pe care n-a ales-o, nu i-a fost alegerea lui. Da. Și care îl face diferit. Îl ținutuește în pat, îl ținutuește în scaun cu rotile. Habar n-am ce boală are fiecare. Îl împiedică să vadă sau să audă. Habar n-am, boala pe care o are. Pe lângă chestia asta, el mai primește și miștourile de la noi. Bă, serios, băi, serios. Dar de ce de ce primește asta de la noi? Cu ce a greșit copilul ăla? Da. De ce nu vedem omul care muncește de 10 ori mai mult decât noi înșine ca să fie acolo? Pentru că, apropo, el muncește de 10 ori mai mult. Numai să vină la școală lui ia mai mult. Numai să vină într-un mediu în care toți fac mișto de el, bă, înseamnă că are o forță. Da. pe care noi n-o avem. De ce? Ce câștigăm? Ce câștig eu dacă te umilesc pe tine? Mă face mai bun. Am haine mai frumoase, îmi curge apa mai caldă acasă. Habar n-am ce câștig factual. Nimic. Păi și de

ce o fac? Doar pentru că eu vreau să fiu superior. Minunat. Cum te simți când alții fac mișto de tine? Rău. Păi și dacă tu te simți rău, cum crezi că se simte ăla? Tot rău. Bine, tot rău. Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face. Da, pentru că la urma urmă tot ceea ce facem spune ceva despre noi. Dacă eu sunt un tâmpit cu tine, tu n-ai nicio vină. Tu rămâi aceeași. Eu sunt tâmpit. Eu am o problemă. Nu tu. Dar în momentul în care dăm cuvinte rele celorlalți și atitudini din astea urâte, nu spunem ceva despre ăla, ci despre fiecare dintre noi. Iar diferența între a eșua și a reuși, stă de multe ori în oamenii din jur. Voi alegeți dacă sunteți oamenii care distrug alți oameni sau oameni care ajută alți oameni. Alegeți voi. Eu aș prefera să alegeți cât mai mulți oameni care ajută alți oameni, nu care distrug pe alții.

Loredana: Cum putem să ne protejăm într-o societate în care persoanele care promovează ură, discriminare și oprimarea unor categorii sociale sunt prezentate ca modele?

Gelu Duminică: Având gândire critică. Nu am auzit

când eram mici adesea dacă nu ești cuminte, vine țiganul și te fură. Ați fost crescute cu cuvintele astea? Ați auzit astea? Nu mă mir. Dacă nu stați cuminti, vine polițistul, vine popa și îți taie limba și tot felul. Mă, ați văzut vreodată un popă tăind limba cuiva? Înțelegeți? Cum poți să te protejezi? Întrebându-te, căutând informația că acum Doamne iartă-mă, aveți la un click distanță, nu mai îngurgitați toate mizeriile. Întrebați-vă voi înșivă: Bă, e chiar așa? Da? Și dacă e chiar așa, pe urmă acționați, dar căutați informația. Ea în teorie se numește gândire critică și teoretic ar trebui să o învățați la școală. Cum să gândiți critic, cum să vă puneți întrebări, da? Cum să căutați adevărul? Da. În rest, aici e bază. Aici e baza în a vă pune întrebări. Discursul urii. De ce se ajunge în spațiul public la acest lucru? De ce nu putem comunica astfel încât să ascultăm argumentele celuilalt și să nu ajungem la conflicte? Tocmai v-am spus. Da, pentru că uite răspunsul să ar fi suntem oameni. Da, și ai luați o așa în jurul vostru. Auziți tot felul de lucruri despre vecini în familia voastră. Ai

NORMALITATEA - CONSTRUCT SOCIAL

Când se ceartă ai noștri, când sunt discuții, când se ceartă frații între ei pentru moștenire, bă și aruncă niște cuvinte de te doare capul. Da, suntem oameni. Da. Și uite, furia e o emoție, invidia e o altă emoție și păcat și creștinesc și una și alta. Da, dar sunt emoții, sunt umane și atunci logic că ele se duc și mai departe. Însă bunătatea vine doar în momentul în care chestionăm, bă, e bine așa și ce câștig dacă eu bălătănesc pe ăla? Ce câștig la modul propriu, în afară de un orgoliu. Am câștigat un dușman, un inamic. Mă face asta mai bun? Mă face asta mai plăcută în fața lui Dumnezeu.

Cristiana: Auzim adesea că este sau nu este normal. Cum definim noi această normalitate?

Gelu Duminică: Definită. **Normalitatea, știi, e o chestiune care ține de timp. Acum, pe vremea mea, spre exemplu, nu era normal să folosești atât de mult tehnologia pentru că n-o aveam ca voi.** Dar dacă nu aveți tehnologie e puțin ciudat, știi? Pe vremea mea, spre exemplu, noi nu aveam blugi. Noi aveam, nu erau. Da. Acuma dacă n-ai blugi, ești cam nașpa. **Dar normalitatea**

este atât de fluidă și de ciudată. Uite, da. **Când eram eu copil, dacă aveai părul lung, băiat fiind, te oprea poliția pe stradă și te tundeau pentru că era anormal.** Vorbesc foarte serios, foarte, foarte serios. Și nu dau exemple astea, dau exemple simple. Da. **Când eram noi copiii, era normal, uite, să stai o noapte la coadă. Noaptea pentru a doua zi dimineată când deschidea magazinul să cumperi două borcanele de iaurt sau 1 kg de portocale. Era normal. Da, era normal să-ți bați femeia. Toată lumea o făcea. Nu aveam nicio lege care să te pedepsească prea tare pentru chestia asta. Știi?**

Sunt multe multe multe. Da. Adică, știi e foarte fluidă normalitatea și anormalitatea asta, dar e și stabilită așa în funcție de perioadă și de timp. Dar nu există ceva normal, care să rămână tot timpul normal, decât niște chestiuni foarte clare ca să nu ucizi, să nu furi, să nu să nu să nu. Dar în rest la comportamente atât de multe chestii. Deci acum 100 de ani, ca să înțelegeți, voi nu puteați să-mi luați interviu mie pentru simplul motiv că voi erați fete, nici măcar nu erați în școală, nu aveți voie să faceți școală.

Da. Și eu eram bărbat și asta mă făcea superior. Simplu ca bună ziua. Era normal acum 30 de ani. 50 de ani, nu 30, 50 de ani. Da. Ca să te căsătorești la 18, 19 ani. Foarte normal. La 21 aveai primul copil. Lucrurile s-au schimbat atât de mult. Acum dacă te duci la mama ta și-i spui la 18 ani că vrei să te căsătorești, ce zice: "Ai înnebunit, femeie!" Atunci era cât se poate de normal. Nu mai vorbesc de străbunicile noastre care se căsătoreau la 14 ani, făceau 11 copii și era normal. Da, acum maxim doi copii, maxim așa trei, hai dacă nu știu ce. Sunt atât de multe lucruri care se schimbă și-s fluide. Nu există, cum să spun eu, normal și anormal și există mai degrabă făcători de pace sau nu.

Loredana: Ce este libertatea și până unde se poate ea întinde în contextul dreptului la liberă exprimare.

Gelu Duminică: **Libertatea vine la pachet cu limite întotdeauna.** Uite, ca să dau un exemplu, da? Și-l avem din Biblie ca să-l dau, poate-l înțelege lumea altfel. Dumnezeu ne iubește foarte tare. Suntem creația lui conform Bibliei. Și ne-a dat libertatea deplină nouă,

DESPRE LIBERTATE

oamenilor, după ce ne-a în rânduirea umană pentru a creat. L-a creat pe Adam, pe urmă a creat-o și pe Eva și le-a zis: „Bă, puteți să faceți orice, numai nu mâncați din pomul ăla”. Deci asta înseamnă că a venit cu o limită. Da, faceți orice, dar nu faceți aia. Omul a ales să mănânce din măr. Dumnezeu nu l-a împiedicat. Deci, bun, ai libertatea să faci și aia. Numai că în momentul în care a făcut, a căpătat pedeapsa. E la fel e și cu libertățile. În principiu poți să faci orice. Adică sigur poți să fugi dacă vrei. Da, e decizia ta. Dar dacă ai făcut chestia aia, suporti rigorile legii, pentru că e pacea care nu dă voie ca libertatea ta să fie, cum să spun eu, fără limită.

Faci ce vrei în numele libertății? Libertatea de exprimare? Stai mă puțin. Tu n-ai dreptul să mă faci în toate felurile, să mă jignești, să mă umilești doar pentru că tu ai libertate. Pentru că tu ai demnitate, eu am demnitate. Sigur poți să spui o mulțime de lucruri, da, dar până în momentul în care mă jignești, n-ai cum să spui ce vrei tu în numele libertății. N-ai cum să faci ce vrei tu pentru că există niște norme sociale generate de respect și de lege. Legile au apărut în

reglementa comportamentele. Da, că nu poți să faci chiar orice.. Stai la oraș, na, nu poți să mă faci țărancă proastă, doar că vrei tu. Dar teoreticienii, da, e un om deștept în secolul XVIII-XIX, Johnst Mill, care spunea că libertatea ta se termină în momentul în care libertatea mea este încălcată și eu am dreptul să mă simt liber. În momentul în care mă jignești, eu nu mai am libertate. În momentul în care mă pui într-o clasă specială, în momentul în care îmi faci nu știu ce, în momentul în care îmi spui, nu știu, în momentul în care mă bați, în momentul în care mă scuipi, libertatea mea este încălcată. **Ești liber să faci ce vrei, cât timp eu nu sunt atins. Dacă mă atingi cu orice și cu vorba, aia numai e libertate.**

Cristiana: Noi am avut aici un interviu cu domnul judecător Cristi Danileț și am vorbit despre violență școlară și bullying. Cu ce pot ajuta părinții și profesorii în aceste cazuri?

Gelu Duminică: Uite, să zicem că eu sunt părintele vostru, și vă spun să nu fumați, în condițiile în care eu fumez. E foarte greu ca eu să vă spun să-i respectați pe ceilalți, în condițiile în care de la mine auziți numai înjurături față de vecini, față de romii din sat,

față de ăla din capul satului. Toți sunt niște nenorociți. E greu pentru că tu ai să preiei comportamentele astea. Da. Un copil face ce vede, nu ce i se spune. Da. Adică degeaba îți pun eu pe gură să nu furi dacă eu trăiesc din furturi. Să nu joci la păcănele dacă eu joc la păcănele, e complicat. Da. Și atunci cred că în primul rând asta trebuie să facem noi înșine, să facem chestia asta și să luăm atitudine și în momentul ăla regulile le pui în casă. În casa ta care înseamnă familie sau școală, că și școala e tot un fel de casă. Da. Știți, în teorie noi comportamentele le luăm din două zone. Prima dată din familie, cei șapte ani de acasă, cum se spune, de acolo luăm comportamente, atitudini și valori. Cum să te porți cu ceilalți printre altele? După care școala. Dacă în școală, spre exemplu, da, se numește factor de socializare primar și factor de socializare secundară, dacă eu sunt învățat bine acasă, dar pe urmă în școală văd clase separate. ăia mai buni într-o clasă, ăia mai slabi în altă clasă. Romii în alt corp de clădire, ăia cu dizabilități tratați ca naiba. Cum să spun? Aia mai nu știu cum

Despre incluziune

tratați, că logic că eu înțeleg că aia e normalitatea în care trebuie să trăiesc. Da, lucrurile trebuie așezate pe toate planurile și repet, **schimbarea începe cu noi. Copilul este produsul adultului întotdeauna. Întotdeauna.**

Loredana: Să vorbim puțin despre toleranță. Ce ar trebui tolerat la cei din jurul nostru și ce nu ar trebui să fie tolerat indiferent de situație.

Gelu Duminică: Eu nu cred în toleranță. Toleranța

înseamnă că eu stabilesc până unde te tolerez pe tine și asta înseamnă o relație de putere. Eu stabilesc până unde tolerez. E ok să fii la mine în sat, dar să nu vii la mine pe stradă. Asta e toleranță. Asta înseamnă că eu mă consider mai bun decât tine din start. Da, eu cred în diversitate foarte mult. și să înțelegem că suntem diverși. Repet, asta nu înseamnă că dacă tu îmi pui în pericol viața, dacă tu valorile tale sunt împotriva valorilor mele, eu ar trebui să te îmbrățișez, nu?

Da, dar trebuie să înțelegem că diversitatea asta are tonă de forme, inclusiv de opinii, de idei. Cică în grupul meu am libertatea de a alege ce-mi

place. Bă, dar nu trebuie să-ți dau nasoale dacă tu nu meriți nasoale. Toleranța spune foarte clar: Eu te accept până la un punct. Dintr-un punct încolo îți dau nasoale sau e dreptul meu să-ți dau nasoale. Uite, ca să vă dau un exemplu. Ați avut probleme cu dinții? Da. V-au durut. Da. Și s-au umflat și toate chele. În momentul în care ai un apces, tu n-ai ce să-i faci la ăla. Îl tolerezi. Bă, dar l-ai scoate imediat. Ai renunța la măseaua aia și la durerea aia imediat. Asta e toleranța. Da. Nu-ți place că ai durerea. Nu-ți place deloc. Nu-ți place că-l ai. Nu-ți place deloc. Înțelegi? Trebuie să-l suporti. Dar dacă ar fi după tine, acum ai renunța la povestea aia. Da. Diversitatea înseamnă altceva, cu totul și cu totul altceva. Eu nu cred în toleranță.

Cristiana: Ce este incluziunea?

Gelu Duminică: În momentul în care din eu și tu fac noi, uite voi două, da? Sunteți prietene?

Cristiana: Da.

Loredana: Da.

Gelu Duminică: De ce?

Cristiana: Avem gusturi similare la îmbrăcăminte, la muzică.

Gelu Duminică: Minunat. Da. Aveți părinți diferiți. Stați pe străzi diferite. Asta e inclusiv în momentul în care două categorii de oameni sau mai multe categorii de oameni găsesc lucruri comune și se

bucură de ceea ce înseamnă lucrurile ale comune. Sunt sigur că vă diferențiați în multe alte lucruri. Arătați la fel. Habar n-am. Una e mai albă, alta e mai brunetă. Una stă într-o casă cu etaj, alta stă într-o casă fără etaj. Una are o geacă de un fel, alta are o geacă de alt fel. Da, una are nu știu ce pantofi, alta are nu știu ce pantofi și așa mai departe. Sunt sigur că dacă vreți să căutați, știți câte criterii care vă diferențiază găsiți? Foarte multe. Numai că voi alegeți să vă uitați la ce vă unește și să vă bucurați de ceea ce sunteți cu adevărat și să acceptați că pe unele lucruri vă diferențiați și să fiți foarte ok cu asta. Asta înseamnă incluziunea. Da, incluziunea înseamnă în momentul în care te uiți la ce te unește mai mult și zici bă e ok, e diferit. Are alți adidași, eu nu aş purta adidașii ăia nici să mă bată cineva cu parul. N-aş purta adidașii ăia. Bă, dar dacă ei îi plac, frate, cu ce mă deranjează pe mine că ea poartă adidașii ăia. În schimb, ai văzut ce fată mișto e, stăm de vorbă, ascultăm aceeași muzică. Asta înseamnă să cauți ce te unește și încerc să vin cu explicații cât de simple se

Incluziunea în școli

poate astfel să fie pe ceilalți nu pot să-l vadă pe înțelegeți lucruri care pot fi înțelesul tot.

Loredana: Ce pot face școlile ca să fie mai incluzive? Dumnezeul lor în școală? De ce? făcute simple, care nu costă foarte mult bani. Nu costă foarte mulți bani. Dar uite cu profesorii cu care noi lucrăm, inclusiv am ajuns la nivelul în care luăm versurile melodiilor ascultate de generația voastră. și facem gramatică pe ele. Da, mă, chiar dacă e Dani Mocanu, pentru că pentru mine interesant este să vă explic de ce versurile alea sunt proaste, ce transmit ele și să fac gramatică. Voi să faceți distincție între subiect predicat, adverb și toate. Da, pentru mine asta e important. Dar în momentul în care fac pe versurile muzicilor pe care voi le ascultați, s-ar putea să fiți mult mai atente la mine, decât dacă fac pe știu eu ce năstrușnic de text, pe care îl aveam și eu în școală. Sunt atât de multe pe care poți să le faci și care nu costă bani. Repet, ține doar de modul în care tu înțelegi generația asta și rolul tău.

Gelu Duminică: Voi îmi dați numai subiecte de cărți întregi. **Să gândească că servesc o comunitate diversă. și că fiecare copil care le trece pragul e la fel de important și că fiecare copil trebuie să vină cu drag la școală.** Da? Sau cel puțin să școala să facă tot ce poate, astfel încât să vină cu drag la școală. Și uite, vă dau un exemplu, da? Într-o școală directorul era și profesor și preotul din sat. Da. Deci e profesor de religie și preot paroh în satul respectiv, în comuna respectivă. Așa a făcut. Și în școală aveau icoane ortodoxe în multe săli. Cred că aveți și voi. Bun. Era în școala aceea un număr de copii care nu erau ortodocși. Și școala aia făcuse foarte multe chestii de incluziune, știți? Și de la o discuție cu George, directorul de acolo, zic: „Bă, bun, de ce nu avem și însemnele celorlalte religii pe care tu le ai în școală, că n- ai doar ortodocși și el se blochează, zice: „Băi, ai dreptate. Adică de ce doar unii pot să-l vadă pe Dumnezeul lor în școală și

am plecat eu, îl cheamă pe pastorul din sat, să vină și el în școală, să vorbească cu elevii, săi și a creat o comunitate destul de frumoasă în care diferențele culturale religioase erau mai degrabă înțelese de către copii. Și de Crăciun, da, următorul Crăciun mă sună ăsta bocindu-se că a fost pentru prima dată când elevii lui, bapțiști și protestanți au venit să-l colinde de Crăciun, să- i cante colinde. Da. Și a zis „de abia acum am înțeles”. Da. Adică să vă alt exemplu simplu. Scrie la voi pe ce etnie aveți în școală. Roma și români. Bun. Și scrie undeva bine ați venit când intrați în școală. Nu v-ar plăcea? Da. V-ar plăcea? Da. Înțelegeți? V-am dat un exemplu. Aveți tablouri pe pereți. Da. în școală. Da. Ce tablouri pe pereți aveți? Picturi, poezie. Cu cine? Bun. Nu v-ar plăcea spre exemplu, dau un exemplu, da? Să vedeți și pozele bunicilor voștri care au fost în școală. Da. Să vedeți poze cu femei, voi două sunteți să vă dea un mesaj vouă. Da. Și așa mai departe. Noi am rămas încă la domnitori și la scriitorii de secol, care nu mai înseamnă nimic pentru generația asta. Da,

Cristiana: Modelele din social media, mit sau realitate?

Gelu Duminică: Hm. Realitate, dar asta a fost întotdeauna. Întotdeauna am avut modele. Nu era social media, dar tot erau modele. Da. Adică n-avem cum să le

Despre modele...

blocăm, ci trebuie să le foarte mult la nivel de individ ca contrabalansăm. Și revin la să schimbăm societatea. Da, că gândirea critică, la întrebări. dacă lucrăm doar așa la cadre Astea au existat și întotdeauna înjurăm pe alții. dintotdeauna. Uite și în **Loredana:** Domnule profesor, vremea grecilor antice colegii noștri sunt interesați să existau un model. Da, asta afle cum vedeți dumneavoastră este. Suntem oameni. Datoria un caracter de milioane. noastră a celor care avem **Gelu Duminică:** . Habar n-am. bucuria și privilegiul de a Știi, sunt atât de mult multe educa este să educăm. Să atribute. Da. Omul care înțelege educăm. Nu să ne plângem că experiențele zilei de astăzi au fost o oportunitate mare ca societatea asta. Societatea mâine să fie mai bun. Asta nu asta este și cum am făcut noi înseamnă să nu greșești. să fie. Cum influențează Greșeala e cât se poate de mass media percepțiile umană și e ok să greșești. Înșă publice și comportamentele greșeala de astăzi îmi dă îmi dă sociale ale indivizilor? A, cum experiența necesară ca mâine să spun? Mass media e un să fiu mai bun, să nu mai fac business la urma oamenilor, lucrul ăla. **Știi, cred că un e o afacere, știi? Dacă nu caracter de milioane e fix asta. vinde, moare. Dacă stai de Știi? Omul care în fiecare zi vorbă cu cei din media o să încearcă să fie mai bun decât a zică asta vrea publicul. Și fost ieri din toate punctele de parțial are dreptate în vedere, știi?** Și aici, dar mai ales momentul în care noi, aici, știi? Pentru că cele două publicul n-o să mai lucrează împreună. Mintea și consumăm mizeriile lor și inima lucrează împreună și nu manipulările lor, nu vor mai prea poți să fii foarte deștept oferi. Da, dar pentru asta, din dacă ești un om cu sufletul de nou, trebuie să avem gândire câine, cum se zice. Nu ești om critică, legislație serioasă, da, de milioane. Nici dacă ești un care să fie și aplicată. Sigur om foarte milos, foarte bun, că influențează. Sigur că dar aici ai tot felul de prostii în influențează. Da, fără putință cap. Da. Cele două lucrează de tăgadă. Înșă la urma împreună. Trebuie să lucrăm cu urmei, Dumnezeu v-am zis, amândouă în fiecare zi, având în ne-a dat liberul arbitru și vedere experiențele pe care le cred că noi trebuie să lucrăm am avut ieri. Și un om deștept

învață foarte mult. **Un om de milioane, un om cum vrei voi, învață și din greșelile celorlalți.** Adică nu trebuie el însuși să greșească. Dar aici e gândirea critică. Nu știi. În rest, milioanele fizice, da, banii, să zicem așa, vin dacă ești foarte bun în domeniul tău, indiferent de domeniu. Bă, vidanor dacă știți ce este. Da. Nu, uite, hai croitor dacă ești și dacă îți faci meseria foarte bine, cu drag și dacă te formezi în fiecare zi și citești ce modele au mai apărut, ce au mai făcut, mă, faci o grămadă de bani, coafeza, aia care pune unghii. Da, că sunteți la vârstă la care, mă, dacă pune unghiile cum le punea la mamaie, n-o mai vrea nimeni. Nu mai face bani. Dar dacă întotdeauna face aia cu drag, știe să stea de vorbă cu clientele, își face meseria foarte bine, face purcoi de bani. Deci marea șmecherie e să faci din drag, cu drag și să muncești tot timpul.

Cristiana: Ce sfat aveți pentru noi? Suntem în clasa a VIII a. Unii dintre noi încă nu ne-am hotărât ce drum să alegem.

Gelu Duminică: Să nu puneți presiune pe voi. Gândiți-vă la ce ați vrea să faceți cu drag, efectiv la ce ați vrea să faceți

LECTURI INSPIRATE

cu drag. Nu la ceea ce vor ceilalți. Părinții ne vor cei mai buni. Bine, asta nu înseamnă că noi, părinții avem întotdeauna dreptate. Ceea ce ne dorim cu adevărat e să fiți fericiți. Indiferent ce înseamnă asta. Știi, una dintre cele mai frumoase iubiri și cele mai pure iubiri e iubirea asta pe care o ai față de copilul tău. Îl iubești în momentul în care greșește. Fantastic. E e al tău. Așa că voi faceți tot ceea ce puteți, să fiți fericiți, fericite, inclusiv în zona profesională academică. Nu trebuie să faceți neapărat pentru ceilalți, trebuie să faceți pentru voi. Că dacă voi o să fiți bine, toți cei din jur o să fie bine. Da? Adică trebuie să fiți bine, iar în momentul în care faceți alegeri, gândiți-vă dacă sunteți bine cu alegerile alea. E ok să beau un pahar în plus? E ok să fac știu eu ce tâmpenie? E ok să înjur pe altul. E ok să, habar n-am, să iau droguri din curiozitate. Ce prostie aia, mă. Adică să iau droguri din curiozitate. Auzi, ce-i asta? Îți fac bine? Știi clar că nu-ți fac bine. Știi ce faci? Adică ești curios? Bagă degetele în priză. Bagi degetele în priză de curiozitate? Nu e același lucru. Că știi că se face îți rău.

Te arunci în cap de la etajul cinci de curiozitate? Păi și de ce ai luat niște tâmpenii? De ce bei alcool mai mult? Așa că asta e sfatul meu. **Singurul sfat pe care vi-l dau este încercați în fiecare zi să dați mai mult decât ați dat ieri, uitându-vă lejer, acceptându-vă greșelile pe care le faceți, pentru că greșeala te face mai bun dacă înveți.**

Loredana: Pentru că suntem la clubul de lectură, nu putem neglija cărțile. Vă place să citiți? Și dacă da, spuneți-ne cinci titluri pe care un copil de gimnaziu trebuie neapărat să le citească.

Gelu Duminică: O, Doamne! Da. Cărțile sunt foarte subiective. Citesc, citesc, citesc destul de mult. Însă cărțile sunt extrem de subiective. Adică rugămintea mea este nu să nu citiți neapărat ce citesc alții, ci citiți ce vă place vouă. Da, eu am citit mult ca să înțeleg. În perioada voastră citeam foarte multă literatură română. Da, cu precădere. Nici nu prea aveam alta la dispoziție. Nu uitați, eu sunt născut în '77, adică în '90 eram de vârsta voastră. Nu aveam prea multă literatură la dispoziție, în afara clasicii, pe care poate și voi îi studiați, Eminescu, Slavici, Satopeanu și așa mai departe, prin care am descoperit literatura grea.

Ce cărți v-aș recomanda? Bună întrebare. Cred că m-aș gândi un pic la, uite, o poveste care se numește **Înșiră-te mărgărite**, dar nu știu dacă o știți. Și vă rog frumos să vă uitați acolo la cum e zugrăvită femeia romă, țiganka, cum se spune în poveste. și să vedeți ce cuvinte dure sunt folosite. Da, mă gândesc la ce aș recomanda pentru vârsta voastră, că tentația e să mă duc în cărți foarte, foarte sus. Da. V-aș recomanda, uite, cred că puteți să-l introduceți. Ați citit vreodată Biblia? Nu, pe toată. Bun. V-aș recomanda să citiți și asta și citiți și Coranul. Hm. Și vă spun de ce fac această recomandare. Pentru că voi o să trăiți în societatea în care migranții, musulmanii vor fi mult mai vizibili în spațiul românesc, vin muncitorii străini să muncească aici. Pentru a nu cădea în păcatul prejudecăților și urii și o să descoperiți că și Coranul spune niște lucruri atât de frumoase și că mulți folosesc chestia aia pentru a antagoniza. V-aș mai recomanda Jules Verne, de la **Ocolul Pământului** până la ce vreți voi. Luați o carte a lui Jules Verne ca să vă dați seama că ce înseamnă să

CHOICES...

visezi. Da, Jules Verne era un scriitor de Science Fiction în perioada lui. Însă cam tot ce Jules Verne că este inimaginabil pentru perioada lui, în momentul de față este realitate tot. Da. Și o să vă dați seama, știi, dar tratați din perspectiva asta ce înseamnă visătorul, da? Omul care visează, care creează și cum el servește ca influență pentru generațiile care urmează, pentru că multă lume s-a inspirat de la el. Da, uite, tot am zis, o să vă recomand un clasic care mie nu-mi place în mod deosebit, dar vă spun și de ce îl recomand. V-aș recomanda o carte a lui Sadoveanu, care e ușor de citit. Însă după ce ați citit Sadoveanu, încercați să tratați elementele istorice pe care el e are, spre exemplu, Frații Jderi da, cu realitatea și să vedeți cât de mult diferă, cât de multe n-au nicio legătură. Și atunci o să înțelegeți de ce am trăit în foarte multă minciună.

Loredana: Pentru că ne apropiem de final, vă rugăm să facem un mic joc. Noi vom spune două situații, lucruri, valori și dumneavoastră trebuie s-o alegeți pe cea care o preferați. Nu este nevoie să spuneți de ce, decât dacă simțiți nevoia să

completați.

Gelu Duminică: Ok.

Cristiana: Film sau carte?

Gelu Duminică: Ă film. Am timp foarte puțin în momentul de față. Carte. Da, am teancuri de cărți pe care mi le pun pentru vacanțe. Da, prefer să mă uit la un film, mă relaxează. Cărțile sunt, hai să zicem așa, mai consumatoare de timp, în momentul de față pe care nu-l au.

Loredana: Muzică populară, mă rog sau alta?

Gelu Duminică: De toate, dar ascult orice.

Cristiana: Școală privată sau școală de stat?

Gelu Duminică: Școală unde copilul se simte bine.

Loredana: Profil uman sau real?

Gelu Duminică: Pentru mine? Da, eu am ales uman. Și asta nu înseamnă că sunt mai buni decât alții, dar habar n-am, ce te face să ajungi la potențialul tău maxim.

Cristiana: Munte sau mare?

Gelu Duminică: Munte. Munte. Nu sunt cu soarele, nu-s cu căldurile.

Loredana: Blugi sau costum?

Gelu Duminică: Blugi. Clar, clar, clar. Genius. Da, costumul port foarte rar.

Cristiana: Cinema sau teatru?

Gelu Duminică: Teatru. Uite, teatru. Dacă e să aleg între cele două, teatru.

Loredana: Vară sau iarnă?

Gelu Duminică: Primăvară.

Cristiana: Bogăție sau compasiune?

Gelu Duminică: Aș fi, cum să spun, fariseu dacă aș alege între cele două. Eu cred că poți să ai și de toate și să ai și compasiune.

Loredana: Știință sau spiritualitate.

Gelu Duminică: Din nou, spiritualitate fără știință nu există. Și nici știință fără spiritualitate. Nu, nu, nu. Cele două sunt împreună.

Cristiana: În final, vă rugăm să ne dați un feedback. Cum vi s-a părut întâlnirea noastră și dacă ați mai participat la astfel de podcast-uri organizate de elevi?

Gelu Duminică: Draga mea, de asta am și participat, pentru că era organizat de elevi. Da. Și întotdeauna când pot stau de vorbă cu tinerii pentru că voi sunteți generația de mâine și uite o să vă spun așa o chestie pe care tot am repetat-o. Fetița mea, cu asta am început, are doi ani. Ea este jumătate jumătate. Maică-sa este româncă. Eu sunt etnic rom. Și în lumea în care voi veți fi adulți, ea va fi de vârstă voastră, când voi veți fi deja adulți. Și e foarte posibil în societatea asta ca ea să fie

Spre viitor...

tratată diferit. În momentul în care va face o greșeală, unii vor spune că e țigancă și că tot ce înseamnă alții asta. Alții vor spune că-i româncă cu tot ce înseamnă asta. Bă, și am nevoie de voi s-o păziți. Înțelegeți? Adică eu am nevoie de voi cei care faceți România, veți fi adulții României, fetei mele. Să faceți ca fata mea să fie cât mai pățită. Da, dar pentru asta trebuie să începesc de

acum. Acesta a fost interviul nostru. Vă mulțumim pentru atenție și nu uitați să vă abonați la canalul nostru pentru că avem multe interviuri, surpriză în pregătire și nu uitați că avem și un ziar în care veți găsi multă inspirație și evident multe sugestii de lectură. tratată diferit. În momentul în care va face o greșeală, unii vor spune că e țigancă, cu tot ce înseamnă asta, alții vor spune că-i româncă, cu tot ce

înseamnă asta. Bă, și am nevoie de voi s-o păziți. Înțelegeți? Adică eu am nevoie de voi cei care faceți România, veți fi adulții României, fetei mele. Să faceți ca fata mea să fie cât mai pățită. Da, dar pentru asta trebuie să începeți de acum.

Loredana: Acesta a fost interviul nostru. Vă mulțumim pentru atenție și nu uitați să vă abonați la canalul nostru pentru că avem multe interviuri surpriză.

Toate persoanele sunt egale în fața legii

Articolul 21 din **Carta drepturilor fundamentale** interzice discriminarea pe orice motiv: sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, naștere, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.

Să înțelegem termenii

echitate

1. Dreptate, egalitate, nepărtinire.
2. Principiu etic și juridic care stă la baza reglementării tuturor relațiilor sociale în spiritul dreptății, egalității și justiției, al colaborării și respectului reciproc.

Sursă: <https://dexonline.ro/>

Incluziune

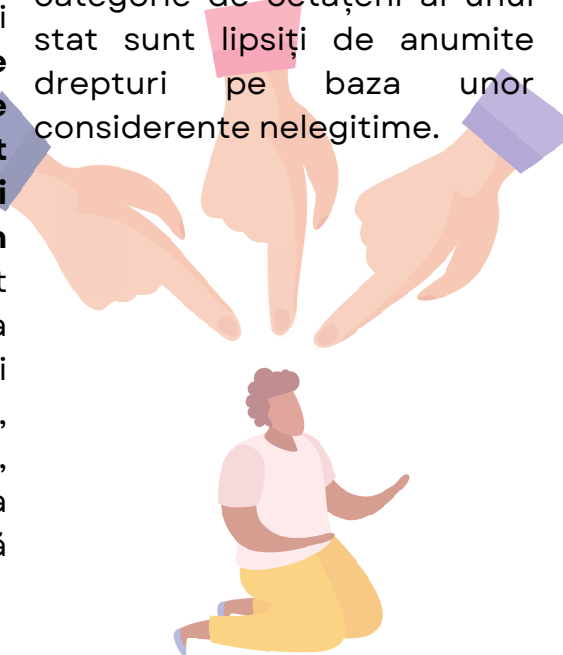

Incluziunea socială se referă la crearea și menținerea unui mediu în care **toate persoanele, indiferent de diferențele lor, se simt valorizate, respectate și implicate în mod activ în societate.** Este un concept care promovează egalitatea de șanse și acces pentru toți membrii unei comunități, indiferent de rasa, etnia, genul, religia, orientarea sexuală, vârsta sau orice altă caracteristică personală.

Sursă: <https://exino.ro/ce-inseamna-incluziune-sociala/>

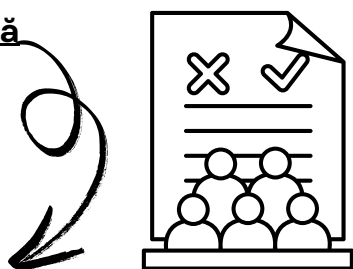
discriminare

Politică prin care un stat sau o categorie de cetățeni ai unui stat sunt lipsiți de anumite drepturi pe baza unor considerente nelegitime.

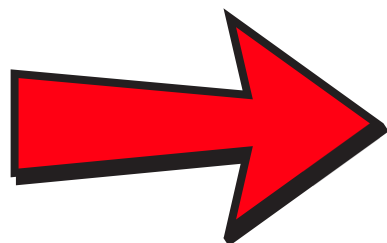
normal

Care este conform cu o **normă**

Regulă, dispoziție etc. obligatorie, fixată prin lege sau prin uz; ordine recunoscută ca obligatorie sau recomandabilă.

Sursă: <https://dexonline.ro/>

Ce era normal acum 100 de ani, acum nu mai este normal, cu câteva excepții.

Deci **normalitatea este o noțiune relativă și variabilă de la un mediu socio-cultural la altul** (dicționarul de psihologie Larousse)

Conceptul de **normalitate** este strâns legat de **valorile și normele unei culturi, dar și de ideile social-politice ale epocii istorice respective.**

Sursă: <https://management.usmf.md/sites/default/files/inline-files/2.%20Normalitate%20Anormalitate.pdf>

Oferte de școlarizare în domeniu

UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA

FACULTATEA DE ȘTIINȚE SOCIALE

Str. A. I. Cuza, nr. 13, Craiova, Dolj, 200585
Tel. 0351403149, Fax: 0351403140
e-mail: secretariat.fss@ucv.ro

Universitatea din Craiova

FACULTATEA DE
SOCIOLOGIE ȘI
ASISTENȚĂ SOCIALĂ
UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI

Universitatea din București

Facultatea de Științe Sociale oferă studii superioare de licență, master și doctorat. Pentru licență, studenții pot opta pentru specializările: **Asistență Socială; Filosofie; Istorie; Relații Internaționale și Studii Europene; Sociologie; Științe Politice.** În cadrul Facultății funcționează 4 programe de master: **Dezvoltare regională și intervenție socială; Filosofie aplicată în organizații și mediul de afaceri; Românii în istoria Europei; Securitate națională și euro-atlantică.** Studiile doctorale sunt organizate în domeniile **Istorie, Sociologie, Știința Sportului și Educația Fizică.**

Sursă: <https://stiintesociale.ucv.ro/>

sociologie &
asistență socială

Universitatea Babeș-Bolyai

Universitatea Babeș Bolyai, Cluj

Facultatea oferă specializări în domeniul **Sociologiei, Antropologiei și Asistenței Sociale.** Studenții pot opta pentru linia de studiu în **limba română** sau **maghiară.** În fiecare an, o serie de cursuri au loc în **limba engleză** și primesc studenți internaționali. Într-un mediu academic dinamic și sensibil la realitatea socială, cultivăm tradiția învățării interactive și a colaborării dintre profesori și studenți în proiecte de cercetare și intervenție socială.

Absolvenții noștri lucrează drept **experți-consultanți la departamentele de marketing și resurse umane ale unor instituții publice și private, ca cercetători la institute de sondare a opiniei publice, analiști sociali, demografi, asistenți sociali, consilieri școlari, profesori în învățământul universitar și preuniversitar.**

Sursă: <https://socasis.ubbcluj.ro/facultate/despre/>

Facultatea noastră vă propune șase programe de licență, unul în limba engleză și cinci în limba română. În domeniul **Sociologie** sunt organizate patru programe de studii (**Antropologie, Resurse Umane, Sociologie în limba română, Sociologie în limba engleză**) și două în **Asistență Socială (Asistență socială învățământ cu frecvență, Asistență socială învățământ la distanță).** FSAS organizează 14 programe de masterat, nouă în domeniul **Sociologie** și cinci în domeniul **Asistență Socială. Școala Doctorală de Sociologie** invită studenții doctoranzi în comunitatea universitară a **Facultății de Sociologie și Asistență Socială** și a **Institutului de Cercetări a Universității din București.** Alături de îndrumătorii lor științifici, doctoranzii se specializează ca profesioniști în **antropologie, sociologie, asistență socială, resurse umane** și alte direcții ale cercetării sociale bazate pe evidențe empirice.

Sursă: <https://sas.unibuc.ro/>

Centre universitare

FSP

FACULTATEA
DE SOCIOLOGIE
ȘI PSIHOLOGIE

Universitatea de Vest din Timișoara

Șansa umanității depinde de gradul de educație și cultură a oamenilor și de capacitatea unei societăți de a se reinventa prin învățare continuă. Programele de studii oferite de facultatea noastră, prin **Departamentele de Asistență Socială, Psihologie, Sociologie și Științe ale Educației**, răspund atât nevoilor individuale de dezvoltare, cât și provocărilor societății în care trăim. Prin efortul fiecăruia dintre noi, profesori, studenți și personal administrativ, am reușit să dezvoltăm împreună un mediu intelectual stimulat și o comunitate de învățare în care fiecare să își poată împlini potențialul și în care să se poată exprima autentic.

Suntem o facultate orientată către studenți și angajată în cercetări fundamentale și aplicative, naționale și internaționale, care abordează tematici diverse, cu impact pentru lumea reală. Valorizarea expertizei fiecărui cadru didactic, promovarea imaginii facultății ca generator de soluții la probleme practice ale mediului social, dezvoltarea unui context educațional în care tinerii primesc cea mai bună educație, în cadrul unor trasee profesionale flexibile, precum și creșterea prestigiului facultății reprezintă tot atâtea priorități pentru facultatea noastră.

Pentru cei care doresc să crească în acest mediu și pentru cei care aspiră să devină membri ai comunității noastre, vă invităm să descoperiți Facultatea de Sociologie și Psihologie și să împărtășim o experiență de viață de care cu bucurie să ne aducem aminte peste ani!

Licență: Asistență socială, Psihologie, Resurse umane, Pedagogie, Psihopedagogie Specială Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar.

Master: Management și supervizare în bunăstarea copilului și a familiei, Asistență Socială Militară, Practica Asistenței Sociale Bazată pe Valori, Psihologie Clinică și Psihoterapie, Psihologia Muncii, Psihologie Organizațională și a Transporturilor, Economie Socială, Consiliere și Integrare Educațională, Management Educațional și Dezvoltare Curriculară, Terapii Specifice ale Limbajului și Comunicării.

Sursă: <https://admitere.uvt.ro/program/facultatea-de-sociologie-si-psihiologie/>

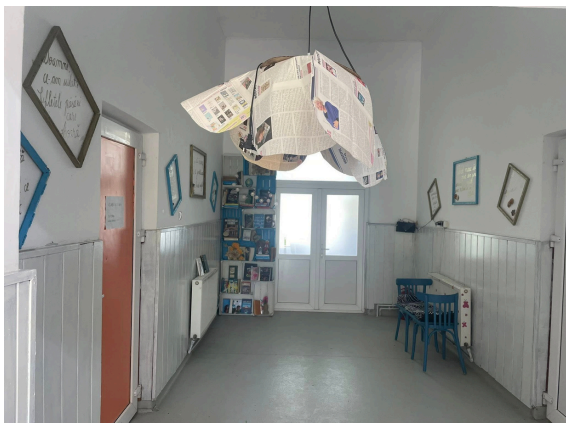

Caravana reciclării creative

Caravana Reciclării Creative

Zona lecturi inspirate

Un hol ne poartă cu gândul la Grecia, cu o bibliotecă din lădițe pe care le-am vopsit alb și bleu și o bancă din placaj și scaune vechi, pe care le-am vopsit și am prins pernuțe. Ramele aurii și bleu completează peisajul cu versuri și decoruri din pietre și scoici

Zona lecturi inspirate

Celălalt hol ne duce în Tokyo, cu nuanțe de roz și auriu, cireși Sakura din hârtie creponată pe care am prins flori din aranjamente vechi, prinse pe ață, aceleași rame aurii, dar și roz cu versuri.

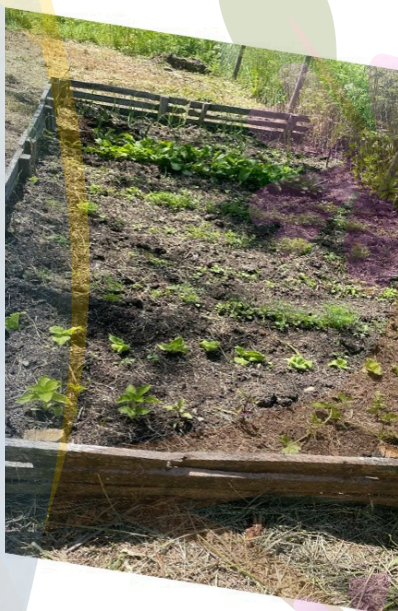

Am creat o bibliotecă de poezii outdoor sub forma unor aripi de înger, creat din folie de parchet utilizată, pe care am decupat-o, le-am lipit pe o structură de sârmă, prinsă pe niște țevi ruginite rămase de la un leagăn rupt, pe care le-am vopsit cu „praf de zâne”. Am decupat și laminat poeziile ale Anei Blandiana și le-am lipit pe aripile îngerului.

Păsări fericite - grădina minunată

Zona de păsări fericite este și ea una de poveste. Piesa centrală este căsuța în ramă, rama aurie fiind comună celor patru zone, ducându-ne cu gândul la povestea pe care noi am imaginat-o. Am construit împreună cu copiii căsuțe din bucăți rămase de lemn, carton, placaj și le-am vopsit. Am luat rame vechi, din școala veche, le-am curățat și le-am vopsit. Apoi am creat câteva hrănitore din peturi și le-am umplut cu grâu, pe care le-am

pus printre căsuțe. Am pus căsuțele în pomii din grădină, iar vopseaua aurie este „praful de zâne” care a atins toate cele patru zone, purtând privitorul prin ele, la fel cum cărțile ne poartă prin lumi de basm

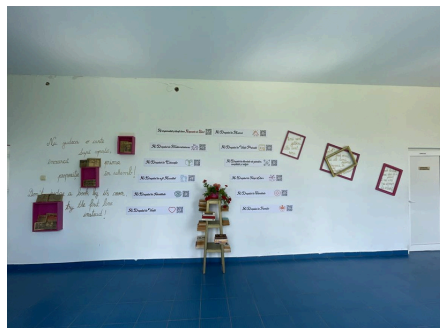
Am refolosit niște laturi din gardul de lemn vechi, care erau depozitate acolo, le-am tăiat și vopsit și am creat gărdulețe pentru o micuță grădină de legume și straturi de flori. Am plantat flori între copacii cu căsuțe de păsări, delimitând zona, dar și în butucii de lemn pe care îi aveam depozitați de la un pom uscat, cu multe găuri în ei, pe care le-am pus pe bordura de beton de-a lungul școlii. Am plantat flori în jardiniere și le-am pus la ferestre, dar și în „ghivece” create de noi din bucăți de lemn putrede sau în lădițe de plastic și de lemn presărate cu „praful de zâne auriu”. Apoi am creat o mică grădină a unui animaluț fantastic în jurul un copac mare, din marginea curții, pe care am pictat o intrare „magică”, în lumea de basm. Aici ne-am dorit să continuăm basmul nostru și să hrănim imaginația copiilor prin prezența acestui spațiu misterios de la marginea grădinii.

Înapoi la lume date

Aici am îmbinat arta cu ideea de reutilizare a resurselor și am creat mai multe elemente. Pe de o parte am creat expoziții de artă din blugi vechi, pe care i-am tăiat în bucățele mici și am creat animale de blugi expuse pe peretele școlii, iar pe de alta am folosit cartoane de la cutiile de alimente, pe care am creat artă abstractă, imitând cubismul lui Picasso. Apoi, am adunat ceasuri vechi, vase, felii de lemn, ziare, cărți rupte vechi pe care le-am folosit ca să realizăm obiecte pentru târgul organizat în școală.

Am creat ceasuri din carton, mecanisme de la ceasuri vechi, hârtie de carte pentru decor și bărcuțe sau fluturi. Am realizat din oglinzi vechi, oglinzi noi lipite pe felii de lemn și decorate cu lavandă și fluturi din hârtie de carte veche. Am decorat caserole vechi de plastic cu scoarță de copac și licheni, în care am făcut aranjamente florale, apoi portofele și plase din blugi sau material vechi și alte decorațiuni. Am creat cărți de decor în care am realizat aranjamente cu flori uscate, fluturi din pietricele, toate vândute la târg, de unde am strâns 1011 lei.

UPCYCLING

Colectare selectivă

Ne-am axat pe colectarea de peturi, pentru că în școală copiii primesc masă caldă și zilnic primesc și apă, motiv pentru care mereu se strângeau astfel de deșeuri în școală și ne-am dorit să le putem valorificăm, ele ajungând în gunoiul menajer. Astfel, am strâns mai multe cutii de diferite dimensiuni și le-am vopsit sau îmbrăcat în hârtie creponată, le-am desenat ca pe niște personaje de desene, pentru a fi mai atractive și am ales culori mai vesele, chiar dacă

Ce am obținut?

Am lucrat în echipă și am schimbat complet aspectul spațiilor interioare și exterioare, promovând colaborarea, lucru în echipa, creativitatea, respectul față de natură.

Mențiune pentru echipa școlii, constând în acces gratuit la cele 3 conferințe PlaYouth de anul acesta:

Reforma educației - Încotro?

Pași mici către schimbări mari

Mulțumesc pentru lecție și alte 9 workshop-uri interactive.

nu erau neapărat pe culorile clasice ale recipientelor, pentru că neavând alte tipuri de deșeuri, am dorit să înveselească spațiile. Am lucrat cu copiii și am ținut și câteva ateliere de informare pentru că, la început, găseam adesea câte un șervețel aruncat sau alte obiecte, copiii asociind recipientele cu coșuri de gunoi obișnuite. După valorificarea lor, suma obținută va fi adăugată la suma obținută în cadrul târgului organizat în școală, cu care urmează să cumpărăm pentru școală materiale pentru terenul de sport, perdele și draperii...

Echipa școlii:
Mihaela Dabija
Maria Ilie

Loredana Deaconu
Angelica Ciobanu
Daniela Mitricună

Un autor contemporan român în fiecare număr

Titlu: Cartea Reghinei

Autor: Ioana Nicolaie

Editura: Humanitas

Anul apariției: 2019

Număr pagini: 224

Cartea Reghinei privește condamnarea femeii simple, de la sat, la supunere, prin abuz fizic și umilire, prin sarcini multiple care o secătuiesc și o epuizează, un tip de control perpetuat la nivel cultural în comunitățile rurale, în perioada comunistă. Este un roman tulburător, care te poartă prin toate suferințele fetei de șaisprezece ani care se căsătorește, și odată cu acest lucru își pierde și ultima picătură de curaj pentru a se apăra.

Reghina, protagonista romanului și vocea naratorului, se căsătorește la vârsta de șaisprezece ani, cu mult entuziasm, ce vine din educația pe care a primit-o, referitoare la menirea ei de a se căsători și a-și întemeia o familie, cu Damian, cu care are doisprezece copii și care devine tiparul soțului abuziv, lipsit de empatie și afecțiune, care o tratează cu dispreț și o umilește în fața copiilor lor, lovind-o și jignind-o. Romanul abordează și tema opresiunii politice a femeii, pe care o întâlnim la mai multe autoare contemporane, pornind de la Decretul din 1966 care interzicea dreptul la întreruperi de sarcină, cu câteva excepții, și contracepția, astfel, statul pretindea că susține financiar o astfel de familie care ajută la dezvoltarea patriei, numai că

banii erau insuficienți, iar costurile și riscurile incomparabile.

„Mi-am luat banii, abia de mi-au ajuns pentru pâine. Când mi-au dat prima dată, fiindcă eram mamă eroină, îmi mai ajungeau, măcar pentru niște haine. Pe atunci mă lăudau la maternitate, sunteți un exemplu, meritați recunoștință. Așa ar trebui să gândească orice femeie, că altfel cum să crească țara? Odată m-au și pus într-un ziar.” (p.135)

Rolul femeii fusese redus la datoria ei de a furniza forță de muncă pentru dezvoltarea societății, indiferent de riscuri și de dramele pe care această decizie avea să le provoace. De altfel, propaganda comunistă, sub pretextul egalității de șanse, promova idei de emancipare a femeii prin atribuirea unor cariere tipic masculine anterior: inginerie, medicină, agricultură, în uzine și fabrici, dar societatea era în continuare una profund patriarhală, iar orice discuție despre feminism fusese întreruptă și considerată chiar subversivă deoarece problema fusese rezolvată. Aceste abordări au dus la o dublă opresiune a femeii, care pe de o parte trebuia să muncească, fie în gospodărie, cum este cazul Reghinei, fie la CAP sau în fabrici, dar în același timp să se dedice pe deplin și treburilor casnice și creșterii copiilor. Se consideră că femeia trebuie să îndure, durerea este parte din

Un autor contemporan român în fiecare număr

ADN-ul ei și ea nu poate să se împotrivescă, de aceea, chiar dacă o sarcină reprezenta un risc major pentru viața ei, nimeni, dintre cei care putea decide în această privință, medici sau guvern prin legislație, nu face nimic pentru ea. **Femeia, în societatea comunistă, deși adusă la același nivel cu bărbatul, conform propagandei de partid, este o unealtă în planurile de evoluție patriotice, o unealtă de care se poate lipsi fără probleme.** Într-o societate în care drepturile femeilor au început din nou să fie chestionate, literatura de acest fel are un rol esențial în educarea tinerilor în spiritul egalității de gen și nu numai.

Stereotipurile adesea întâlnite în mentalitatea socială, referitoare la gen, sunt și aici surprinse prin obiectele și spațiile cu care interacționează frecvent și care-i sunt atribuite Reghinei, femeii deci, iar aici avem tot ce ține de gospodărie, vase, obiecte de uz casnic, copii, hainele, țesăturile,

bucătăria, cuptorul, animalele, grădina, în timp ce lui Damian îi sunt atribuite muncile agricole, spartul lemnului, serviciul și crâșma unde petrece cu prietenii după muncă, fiind totuși puternic stereotipizat, specific rolurilor atribuite fiecăruia de societate. Tot romanul poartă cititorul prin viața ei, rememorează lucruri, se întoarce

uneori la copilărie și la protecția părinților, ca o formă de evadare, dar nu crede că viața ei se mai poate schimba pentru că, spunea ea, nu le mai scoate nimeni din cap ce au fost învățați. **Observăm că și Ioana Nicolai surprinde acest aspect al perpetuării unor credințe, unor mentalități, care nu îi dau nicio șansă Reghinei.**

Violența lui Damian poate veni din mentalitatea că bărbatul are dreptul de a reacționa de această manieră, dar el însuși este victimă a condiției sociale, a lipsurilor cu care se confruntă și pentru care se răzbună pe ea. Regina este un personaj captiv între atâtea credințe puternic înrădăcinate în mintea ei, credințe care o paralizează și nu îi permit să se protejeze, să ia atitudine. Este puternic dedicată creșterii copiilor și pune tot ce i se întâmplă pe seama menirii femeii - **așa îi este dat, să sufere.**

Cartea Reghinei nu este o lectură ușoară, este o lectură care te ține cu sufletul la gură, un adevărat carusel de emoții.

De ce este important să vorbim despre egalitatea de gen?

De-a lungul timpului, indiferent de perioada istorică, femeia a trebuit să se încadreze într-un tipar ca un pat al lui Procrustes, să nu depășească normele impuse de societate, să se încadreze în niște standarde, fie că vorbim despre vestimentație, despre

Despre constructe culturale...

educație, despre comportament, despre aspectul fizic, despre greutatea corporală, lungimea părului, despre dreptul ei de a se exprima liber, de a spune ce gândește, despre dreptul ei de a-și alege cariera, etc. Aceste aspecte sunt internalizate prin educația pe care o primesc și, multe dintre ele, mai ales la vârste fragede, ajung să facă lucruri disperate pentru a se încadra în aceste tipare.

Am văzut și în interviul cu sociologul Gelu Duminică faptul că normalitatea, despre care tot vorbim, nu este decât un concept creat de societate și care este specific fiecărei perioade de timp, regiuni geografice, etc., fiind puternic influențată de cultură, religie, accesul la educație, iar acest concept este adesea adus în discuție când vorbim despre ce este normal sau nu, să facă o fată, de exemplu. Cum este normal să se îmbrace, să arate, câte kilograme este normal să aibă, etc. Toate aceste aspecte au dus, din cauza promovării excesive, mai ales în social

uneori, să recurgă la diferite intervenții de la vârste tot mai mici, a unui tipar de frumusețe, la dezechilibre emoționale serioase ale adolescentelor, cu precădere, fiind puternic afectate de acest corset în care trebuie să se încadreze constant, pentru a nu fi judecate. Astfel, ajung să se înfometeze pentru a slăbi, să folosească produse care le pun în

pericol sănătatea, să se expună fragede, să promoveze și ele, la rândul lor, prioritar aspectul lor și nu realizările, capacitățile și abilitățile lor.

Inconștient, ajung să contribuie la menținerea acestui corset, prin compromisurile de acest fel, de multe ori neglijând educația, studiile, cariera și concentrându-și toată energia pe încercarea de a se încadra în acest pat al lui Procut creat de societate, motiv pentru care rolul nostru este de a educa fără prejudecăți, cu iubire.

M.D.

Despre metafora „patul lui Procut”

PROCUST (în mitologia greacă), tâlhar din Atica. Înzestrat cu o forță fizică supraomenească. După ce-i jefuia pe călătorii prinși la drumul mare, îi reducea la dimensiunile patului în care erau culcați: celor înalți, care nu încăpeau în pat, le tăia picioarele, iar celor scunzi le zdrobea mădulele, ca să-i poată întinde pe toată lungimea patului. A fost supus supliciului născocit de el însuși de către Teseu. P. este simbolul banalizării, al reducerii omului la convențional, este tiranul totalitar (om, partid, regim) care nu suportă decât acțiuni și judecăți conforme propriilor sale criterii.

Sursă:

<https://dexonline.ro/definitie/Procust>

Experiențe culturale 360 de grade...

Poate că pentru unii este o nimica toată, dar pentru noi a fost o experiență de neuitat. Anul școlar 2024-2025 a fost un an plin de lecții, dar cu toate astea am plecat cu toții în multe deplasări pe parcursul acestui an minunat.

Prima dată am mers la cinema și ne-am uitat la filmul *Gladiatorul II*, scaunele se miscau stanga-dreapta, iar la o secvență mai dinamică, ne stopeau cu un jet de apă. Toți am fost fericiți și entuziasmați, mai ales când a venit vorba de floricele. Filmul a fost cu totul nemaipomenit și pe gustul meu: dinamică, tristețe, mister.

După aceea am mers la muzeele din Craiova. La primul muzeu am văzut fel și fel de animale și am aflat despre trecutul lor, la al doilea mi-a plăcut tare mult deoarece era vorba de un muzeu de cărți, iar ei ne-au explicat la ce temperatură se țin cărțile ca să nu fie uzate, cum păstrăm o carte, despre mari scriitori români și multe altele. Cel de-al treilea a fost unul foarte frumos și fascinant, în același timp. Puteai vedea pietre, corali și multe altele.

Iar ultimul muzeu a fost destinat gladiatorilor și ne-au explicat trecutul lor, am putut chiar vedea puțin cum era o luptă între ei pe un televizor.

Pentru mine aceste excursii cu școala au fost foarte importante deoarece am învățat multe lucruri pe care nu le știam, iar doamna de engleză a fost foarte grijulie și mereu cu gândul să ne simțim noi bine.

Eu sincer aș mai vrea să mergem dacă se poate și la un târg de Crăciun sau un parc de aventuri. Oricum a fost foarte distractiv și într-un fel am legat niște prietenii cu toții, iar în acele zile ne-am simțit foarte bine.

Bianca Pîrvu

Mi-a plăcut să merg la cinema cu clasa, mai ales când am experimentat cum este să vezi un film 4D la care nu mai fusesem până acum. Despre teatru pot spune același lucru, că nu mai fusesem până atunci, deci am putut fi foarte captată de modul în care jucau actorii, ca într-un film, și am fost totodată impresionată de faptul că totul părea atât de natural. La muzee mi-a plăcut și am considerat utilă experiența de acolo pentru că din muzee cred că putem învăța multe lucruri, cum a fost în cel de istorie unde am putut vedea figuri ale oamenilor sau locuri și că am avut ghizi care să ne povestească despre ele, iar la filarmonică cred că este un loc perfect pentru cei atrași de arta muzicală, mi-a plăcut și mie, dar cel mai mult cred că aduce o atmosferă frumoasă în perioada sărbătorilor de iarnă. Nu mă așteptam să vorbesc pentru TVR Craiova și am avut emoții pentru întrebările pe care puteau să mi le pună, dar nu au fost atât de complicate, deci cred că m-am descurcat, iar doamna cu care am vorbit mi s-a părut prietenoasă.

Nicoleta Pîrlac

Experiențe culturale 360 de grade...

Noaptea Muzeelor 2025

17 mai 2025

De Noaptea Muzeelor, MINA a adus la Craiova un spectacol unic:

„Galeria celor mai faimoase picturi din istoria omenirii”

Un show imersiv de artă clasică, cu proiecții 360°, în care opere semnate de **Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rembrandt, Monet, Van Gogh, Klimt** și alți maeștri, au fost proiectate de jur împrejur, creând iluzia de contopire cu arta, iar elevii au beneficiat și de o experiență inedită de incursiune în lumea picturii, evenimentul fiind ghidat de profesoara de arte Laura Smeanov.

Show-urile care au completat seara:

„Cei mai faimoși pictori clasici români”

„Van Gogh – The Immersive Show”

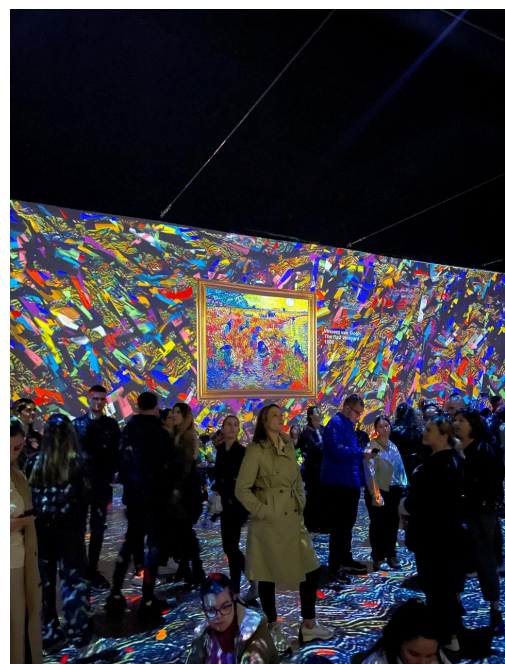
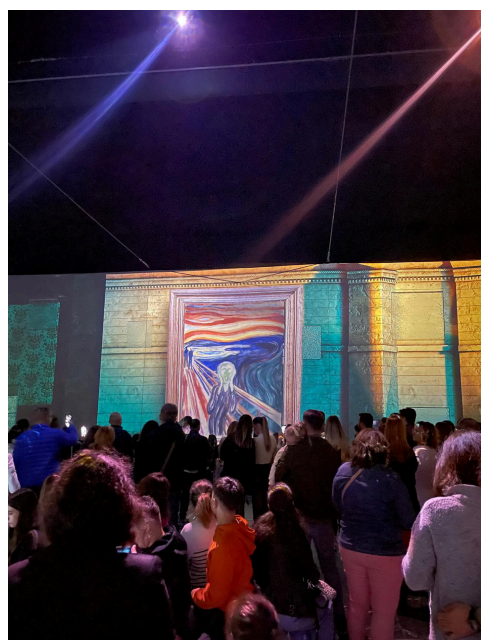
MINA – Museum of Immersive New Art - MINA Pop-Up este un proiect cultural itinerant care a transformat orașele Cluj-Napoca, Iași și Timișoara în centre pentru artă digitală și tehnologie.

Vincent Van Gogh, *The Starry Night*

Edvard Munch, *Țipătul*

Experiențe culturale 360 de grade...

Experiențele la cinema, teatru, muzee și filarmonică au fost extraordinare. În primul rând a fost o oportunitate nouă pentru fiecare dinre noi, având în vedere faptul că nu toți ne putem permite astfel de deplasări. În al doilea rând ne-am simțit minunat, deoarece am petrecut timp cu colegii în afara orelor și ne-am descoperit unii pe alții. De asemenea, am avut o mulțime de lucruri de învățat. La cinema am văzut multe filme distractive cu o lecție de viață fiecare și foarte interesante. La teatru ne-am amuzat copios și am putut vedea cu ochii noștri cum se derulează o astfel de piesă și ce este actoria cu adevărat. Muzeele ne-au încântat pe toți, am văzut multe obiecte vechi cu o poveste cutremurătoare și tot felul de lucruri cu specific românesc și nu numai. La filarmonică a fost minunat. Din prima clipă în care am pășit am simțit emoțiile pe care interpreții voiau să ni le transmită. Mă bucur că am avut ocazia să vedem cât de talentați sunt românii noștri și cât de multe emoții îți poate transmite o muzică aparent neatractivă. Pentru mine aceste experiențe au fost minunate și țin să vă mulțumesc pentru tot sprijinul acordat și pentru tot efortul depus.

Ștefania Andrei

Muzeul de Artă, Craiova

Muzeul de Artă Craiova este unul dintre primele muzee din lume care a deținut o colecție de opere Brâncuși. În 1943, în Palatul Jean Mihail, se deschidea, după modelul expozițiilor universale, un eveniment de mare anvergură în epocă, „Săptămâna Olteniei”, unde au fost prezentate și trei opere de Constantin Brâncuși: Orgoliu, Cap de copil, Sărutul.

Colecția de la Craiova reflectă o etapă foarte interesantă în definirea artei care avea să îi aducă prestigiu lui Brâncuși. Traversând perioada de început, în care artistul își conturează traseul de la un figurativism de factură rodiniană, până la momentul de apogeu, din 1907, în care concepțiile sale estetice depășesc contemporaneitatea, aici se află sâmburele și chintesența artei moderne.

El este unul dintre cei mai influenți artiști ai secolului XX, a cărui contribuție la revoluționarea viziunii și a limbajului în arta de după 1900 a devenit emblematică, prefigurând Modernismul”

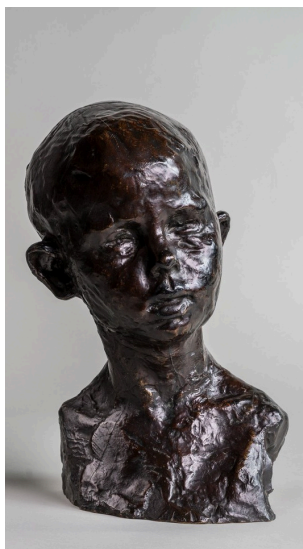
Sursa:

<https://muzeuldeartacraiova.ro/ro/index.php/constantin-brancusi/>

Cap de copil

1906, Paris

AUTOR: Constantin Brâncuși

TITLU: Domnișoara Pogany

DATA: Copie după varianta din 1913

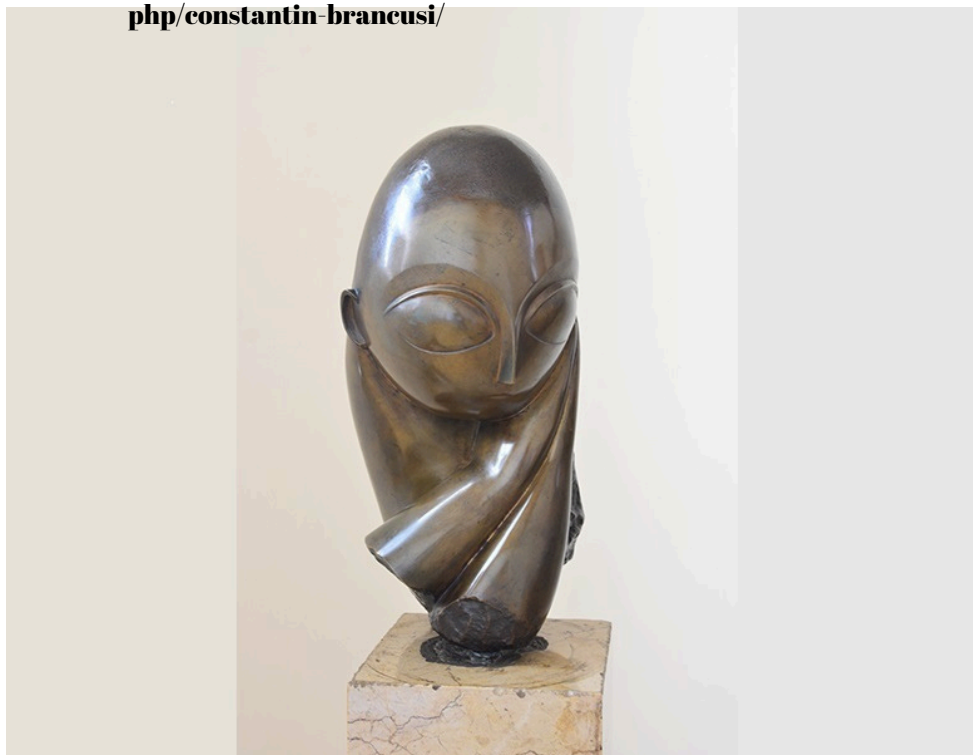
MATERIAL: Bronz patinat

TEHNICĂ: Turnare după varianta în marmură

Modelul lui Brâncuși a fost pictorița de origine maghiară Margaret (Margit) Pogany (1879-1964), pe care artistul a cunoscut-o în 1911 la Paris. Prima variantă a lucrării a fost executată în marmură și se află astăzi în colecția Muzeului de Artă din Philadelphia, ea a devenit celebră după ce artistul a prezentat varianta în gips a acesteia la expoziția din 1913, deschisă la Armory Show la New-York, și a stârnit reacții dintre cele mai controversate în presa vremii. Detractorii au numit-o „un ou fierț așezat pe un cub de zahăr”, dar ea a rămas în istorie și în conștiința generală drept „Zâna cea bună a sculpturii abstracte”. Acest cap ce e împodobit cu ochi lărgiți (asemănători cu cei specifice iconografiei bizantine a Maicii Domnului) într-o privire ce pare să cuprindă lumea întreagă, nasul de o delicatețe extremă și gura infimezimală compun o figură hieratică, ce degajă un mister aproape palpabil.

Sursa:

<https://muzeuldeartacraiova.ro/ro/index.php/constantin-brancusi/>

Stay close... Va urma...

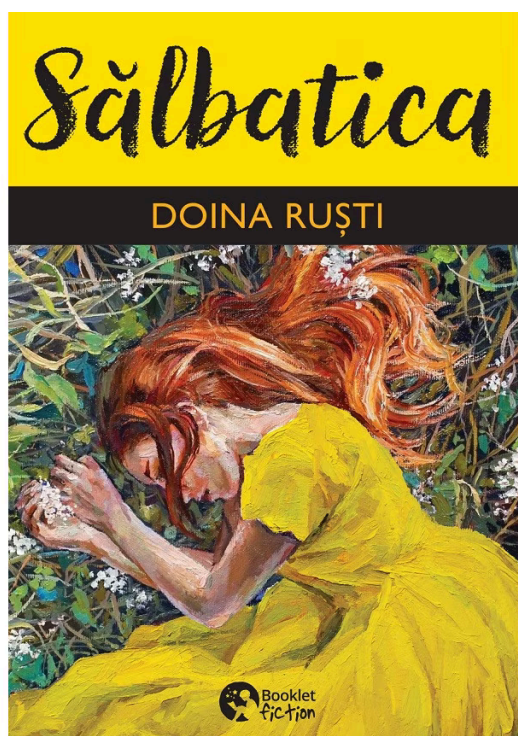
Interviu - Florin Stoican

Interviu - Doina Ruști

Sălbatica, cel mai nou
roman pentru adolescenți
al Doinei Ruști

Realizatori interviu: Păpălău Loredana
Stoican Cristiana
Tehnic: Răducan Florentina Ariana
Redactori: Pîrlac Eugenia Nicoleta
Andrei Ștefania
Pîrvu Bianca

Coordonator: Mihaela Dabija

Un proiect al Clubului de lectură

